

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένορίτες,

Σέ λίγες ημέρες ξεκινά η εύλογημένη περίοδος του Τριωδίου. Η άγια μας Εκκλησία κατ' αυτές τις ημέρες προετοιμάζει τούς πιστούς νά εισέλθουν σέ μία άλλη περίοδο πνευματική, η οποία θά μᾶς φέρει στήν κορυφή τῆς πίστεώς μας, τήν ἔνδοξη Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατά τήν περίοδο τοῦ Τριωδίου, ἡ Ἐκκλησία, θέτοντας τέσσερα εὐαγγελικά ἀναγνώσματα κατά τίς ἀντίστοιχες Κυριακές, μᾶς βοηθᾷ νά προσέξουμε κάποια σημεῖα στήν πνευματική ζωή μας:

**α) νά ἀποφεύγουμε τήν ὑπερηφάνεια, ἐγκολπούμενοι τήν ταπείνωση,
β) νά ἀποφεύγουμε τήν ποικίλη σαρκικότητα, ἀποκτώντας τήν ἐγκράτεια,
γ) νά μνημονεύουμε τήν ἡμέρα τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἐκμεταλλευόμενοι
θεαρέστως τήν παρούσα ζωή καί**

δ) νά ἐνθυμούμαστε ὅτι εἴμαστε πεπτωκότες καί ἐξόριστοι ἀπό τόν ἐπίγειο παράδεισο, καί νά βρισκόμαστε σέ μία πορεία ἐπιστροφῆς πρός τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στήν ἐποχή μας ἕνα μεγάλο πρόβλημα πού ὑπάρχει καί ὀλοταχῶς διογκώνεται, εἶναι ἡ ἀνηθικοποίηση τῶν ἀνθρώπων καί συγκεκριμένα ἡ χωρίς δισταγμό καί προβληματισμό διάπραξη σαρκικῶν ἀμαρτημάτων.

Οἱ ἄνθρωποι, μέ πολλή ἀναίδεια πρός τήν κοινωνία, πρός τήν παράδοση τοῦ ἑλληνικοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ καί πρό πάντων πρός τόν Θεό, ἀναζητώντας τήν ἡδονή, διαπράττουν μέ τό σῶμα τους πράξεις πού δέν ἀρμόζουν στήν ἀνθρώπινη ὑπόσταση.

Ὑποτιμοῦν καί κατασπαταλοῦν τό σῶμα τους, συμπαρασύροντας στήν καταστροφή καί τήν ψυχή τους, ἐπειδὴ ἀγνοοῦν τόν σκοπό καί τήν ὀρθή χρήση τοῦ σώματος. Ἀγνοοῦν ὅτι τό σῶμα τους εἶναι ἱερό καί πολύτιμο. Ἀγνοοῦν ὅτι τό σῶμα, ὅπως καί ἡ ψυχή, εἶναι δημιουργήματα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος γράφοντας τήν πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐπιστολή, σέ κάποιο σημεῖο (Κεφάλαιο Στ' στίχους 12 - 20), μέ ἕνα βαθύ πόνο καί μία ἱερή ἀγανάκτηση, ἀναφέρεται σ' αὐτή τήν ὑποτίμηση τῆς ἱερότητας καί τήν κατασπατάληση τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὅταν αὐτό παραδίδεται στήν ἀνηθικότητα.

Εἶναι σάν νά μᾶς λέει ὅτι: **«ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε ἕνα τόσο εύλογημένο καί ἱερό κτίσμα – τό σῶμα μας – κι ἐμεῖς ἀντὶ νά τό φυλάξουμε καί νά τό στήσουμε λαμπρό στό ὑψηλότερο σημεῖο τῆς ζωῆς μας, τό ρίχνουμε στή λάσπη, στή βρωμιά, τό ἐξουθενώνουμε, τό ὑποτιμοῦμε, μέ πράξεις πού δέν τίς θέλει ὁ**

Θεός, όπως είναι ο αναντισμός, ή πορνεία, ή μοιχεία, ή ομοφυλοφιλία και άλλες σαρκικές διαστροφές».

Όταν λέμε, δεν τίς θέλει ο Θεός, μή νομίσουμε ότι κερδίζει κάτι ο Θεός, όταν τηρούμε τίς εντολές του, ή χάνει κάτι ο Θεός, όταν τίς παραβαίνουμε. Αυτοί που κερδίζουμε ή ζημιωνόμαστε είμαστε εμείς.

Κάποτε ένας νεαρός μου είπε: «Πείτε μου κάτι, πάτερ, που νά μέ κρατήσει ώστε νά μήν πέσω στην πορνεία. Εγώ θά ήθελα νά έχω σεξουαλικές σχέσεις όπως οι περισσότεροι. Γιατί δεν επιτρέπεται νά έχω;»

Στή συζήτηση που κάναμε, δεν του ανέφερα τή σχετική εντολή του Θεού, **«οὐ μοιχεύσεις»** ούτε ότι, **«πόρνους καί μοιχούς θά τούς κρίνει ὁ Θεός»** (Εβρ. ΙΓ΄ 4), ούτε αυτά που γράφονται στην Αποκάλυψη (ΚΑ΄ 8) ότι **«τό μέρος τῶν πόρνων θά εἶναι στή λίμνη τήν καιομένη πυρί καί θείῳ»**, διότι αυτά τά γνώριζε μέν, αλλά δεν τόν «ίκανοποιούσαν» ούτε τόν «φόβιζαν». **Τοῦ μίλησα, ὅμως, γιά τήν ιερότητα τοῦ σώματός μας.** Γιά τό πολύτιμο καί ακριβό αὐτό δῶρο τοῦ Θεοῦ μας. Γί αὐτό τό δεύτερο στοιχείο τοῦ ἑαυτοῦ μας, πού θά τό ἔχουμε μαζί μέ τήν ψυχή μας στους αἰῶνες τῶν αἰώνων, στήν ἀτελεύτητη αἰωνιότητα, εἴτε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, εἴτε στήν Κόλαση.

Τό σῶμα μας δεν εἶναι ἀποτέλεσμα τυχαίας ἐξελίξεως ἀγνώστων καί ἀπροσώπων δυνάμεων τῆς φύσεως, ὅπως θέλουν νά λέγουν ἀβασάνιστα κάποιοι. Τό σῶμα μας, αὐτό τό τέλει δημιούργημα ἀπ' ὅλες τίς πλευρές, εἶναι δημιούργημα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι ἀπλῶς διά λόγου ἀλλά μέ περισσό ἐνδιαφέρον, ὅπως μᾶς σημειώνει ὁ Θεόπνευστος Μωυσῆς. (Γέν. Β΄ 7) **«καί ἔπλασεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, χοῦν λαβών ἀπό τῆς γῆς»**. Ἀσφαλῶς δεν ἔχει χέρια ὁ Θεός, εἶναι ἔκφραση ἀνθρωπομορφική, καί θέλει νά μᾶς τονίσει τό ἀγαπητικό ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ. Καί ἔπλασε τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, τέτοιο, πού ἤθελε νά ἔχει ὁ Θεός Λόγος, ὅταν θά ἐρχόταν νά ἐμφανισθεῖ στήν κτίση.

Πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι, ὁ Χριστός δεν εἶναι ἕνα ἀντίτυπο τοῦ Ἀδάμ, ἀλλά ὁ Ἀδάμ πλάσθηκε σύμφωνα μέ τό ἀρχέτυπο – Χριστός. Διότι, εἶπε ὁ Θεός, ὅταν θέλησε νά δημιουργήσῃ τόν ἄνθρωπο: **«ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν»**. Εἶπε ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός, νά δημιουργήσουμε αὐτό τό τέλει κτίσμα, τόν ἄνθρωπο, σύμφωνα μέ τήν εἰκόνα τῆ δική μας, τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅπως Αὐτός θά ἐμφανιζόταν κάποτε στόν κόσμο, ὅταν θά ἐρχόταν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου. Ἀσφαλῶς στή φράση **«κατ' εἰκόνα»** ἐμπεριέχεται καί ἡ ψυχή, καί ὅλα τά χαρακτηριστικά ἐκεῖνα τά ὁποῖα ἔχει ὁ Θεός καί μέ τά ὁποῖα προίκισε καί τόν ἄνθρωπο.

«Όταν, λοιπόν, γνωρίζω ὅτι τό σῶμα μου εἶναι «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» πλασμένο, πῶς πρέπει νά στέκομαι ἀπέναντι σ' αὐτό; Ἡ ὀρθή στάση εἶναι μέ σεβασμό, μέ ἀγάπη, μέ προσοχή καί μέ εὐλάβεια.

Τό καταπληκτικό εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅλων τῶν ἐποχῶν, στό νεκρό σῶμα ἀπέδιδαν τιμές. Τό ἔπλυναν, τό μύρωναν, τό στόλιζαν ἢ καί τό ταρίχευαν. Ἦθελαν μ' αὐτόν τόν τρόπο νά δείξουν πρός αὐτό τόν τελευταῖο σεβασμό!

Όμως, για ἡμᾶς τοῦ Χριστιανούς, τό Σῶμα παίρνει κι ἄλλη μία ἀκόμη μεγαλύτερη ἀξία καί τιμή μέ τό βάπτισμά μας. Ὅταν κάποιος βαπτίζεται γίνεται ἕνα καινούργιο μέλος τοῦ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μπολιάζεται στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος, Σῶμα καί Ψυχή. Γι' αὐτό καί λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος **«Δέν γνωρίζετε ὅτι τά σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νά πάρω, λοιπόν, αὐτά τά μέλη τοῦ Χριστοῦ (τά σώματά μας) καί νά τά ἐνώσω μέ τήν πόρνη, μέ τόν πόρνο; Μή γένοιτο! Νά μή γίνει κάτι τέτοιο!»**

Τό σῶμα μας, καί ὡς δημιούργημα Θεοῦ καί ὡς βαπτισμένο, εἶναι ἱερό. Πῶς νά ἀμαρτήσω μ' αὐτό; Δέν μπορῶ.

Ἀκόμη καί κάτι ἄλλο. Αὐτό τό σῶμα, γιά νά τό ἔχουμε ἡμεῖς ἱερό καί εὐλογημένο, ἐνῶ πρό τοῦ βαπτίσματος ἦταν ἄτιμο (χωρίς τιμή) καί πεπτωκός (πεσμένο), γιά **νά σηκωθεί** καί **νά τιμηθεῖ**, σταυρώθηκε ὁ Χριστός, καί πλήρωσε μέ τό Αἷμα του, μέ τή Ζωή του. Καί ὅχι μόνο νά σηκωθεί καί νά τιμηθεῖ ἐδῶ στή γῆ, ἀλλά καί **νά ἀναστηθεῖ** στήν αἰωνιότητα, **ἄφθαρτο καί αἰώνιο**, καί ἀκόμη **νά δοξασθεῖ**, ὅπως τό δοξασμένο Σῶμα τοῦ Κυρίου!

Τό τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: **«αὐτό τό Σῶμα πού ἔχετε ἀπό τόν Θεό, σε τελική ἀνάλυση δέν ἀνήκει σέ σᾶς, εἶναι τοῦ Θεοῦ κτῆμα, διότι τό ἐξαγόρασε μέ βαρύ τίμημα, μέ τό ἀτίμητο Αἷμα τοῦ Χριστοῦ!».**

Τί θά μπορούσαμε, ἀγαπητοί μου, νά ποῦμε μετά ἀπ' αὐτά; Πῶς νά χρησιμοποιοῦμε τό σῶμα μας;

Ἀλλά καί κάτι ἀκόμη. Ρωτάει γεμάτος ἀπορία ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί ἐκπλήττεται γιά τήν ἄγνοιά μας καί τήν ἀναίδειά μας καί λέει: **«Δέν γνωρίζετε, ὦ βαπτισμένοι χριστιανοί τῆς Κορίνθου, (καί γιά μᾶς τό λέει) ὅτι, τό σῶμα σας εἶναι ναός, ὅπου κατοικεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα μέσα σας;» «Δέν γνωρίζετε ὅτι εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ;» «Δέν γνωρίζετε ὅτι τό σῶμα σας εἶναι γιά τόν Κύριο καί ὁ Κύριος γιά τό σῶμα σας καί ὅχι γιά τήν πορνεία καί τήν κάθε εἶδους ἀνηθικότητα;»**

Δέν γνωρίζω τί θά ἔλεγε σήμερα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν οἱ πάντες καί τά πάντα προωθοῦν ὅλους τους ἀνθρώπους καί εἰδικότερα τή νεολαία στήν πορνεία καί σέ κάθε ἄλλη μορφή παρά φύσιν ἀνηθικότητα.

Καί τελειώνοντας αὐτή τήν παράγραφο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, συνιστᾷ στούς πιστούς, **«νά δοξάζουν τόν Θεό καί μέ τό σῶμα τους καί μέ τό πνεῦμα τους, μέ τήν ψυχή τους, τά ὁποῖα καί τά δύο εἶναι τοῦ Θεοῦ».**

Καί πῶς μπορεῖ ὁ κάθε ἄνθρωπος νά δοξάσει τόν Θεό μέ τό σῶμα του; Τόν δοξάζει ὅταν ἀποφεύγει τίς σαρκικές ἀμαρτίες.

Στήν δεύτερη πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του ἐφιστᾷ τήν προσοχή μας καί ὑπενθυμίζει ὅτι, **«ὅλοι, προσέξτε, θά παρουσιαστοῦμε ξεσκεπασμένοι μπροστά στό κριτήριο τοῦ Χριστοῦ καί ὁ καθένας θά πάρει ὅ, τι τοῦ ἀρμόζει, γιά ὅσα ἔκανε μέ τό σῶμα του, εἴτε καλό εἴτε κακό».** (Β' Κορ. ε' 10) Καί γιά νά ἀναπτύξει τήν ἐπιθυμία γιά τό ἀγαθό, καί γιά τήν καθαρότητα τοῦ σώματος ἀπό κάθε ἀμαρτία, κάνει γνωστό σέ ὅλους τούς πιστούς ὅτι, **«ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος θά κατέλθει ἀπό τοὺς οὐρανοὺς ἑνδοξος, θά μεταμορφώσει καί τό δικό μας ταπεινό σῶμα (σέ**

ὅσους δέν θά τό ἔχουν μολύνει) **καί θά τοῦ δώσει τήν ἴδια μορφή μέ τό δικό του τό ἔνδοξο Σῶμα».**

“Ὅταν ἔτσι ἔχουν τά πράγματα, ἀγαπητοί μου, **θά ἦταν πολύ μεγάλη ἀνοησία νά σπαταλήσουμε τήν ἀγνότητα καί τήν καθαρότητα καί τήν ιερότητα τοῦ σώματός μας.**

Θά ἦταν μεγάλη εὐλογία νά τό κρατήσουμε μακριά ἀπό κάθε ρύπο ἠθικό, νά τό διατηρήσουμε λαμπρό νάό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατοικητήριο Θεοῦ, καί μετὰ τήν πρόσκαιρη ζωή μας, νά τό ἀναδείξει ὁ Θεός ἔνδοξο μαζί μέ τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Μέ πολλές εὐχές καί εὐλογίες
γιά νά κρατήσουμε τήν ιερότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας.
ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου